گزارش یک
زهرا چیذری

تهران در حسرت طبخ نان کامل!

آمار و ارقام بیانگر این است که ۶۰۰ نانوایی نیز نان کامل تولید می‌کنند، اما در کلانشهرهای کشور مانند شهر تهران که حدود ۹ میلیون نفر جمعیت دارد، حتی یک نانوایی نان کامل وجود ندارد

«در کلانشهرهای کشور مانند شهر تهران که حدود ۹ میلیون نفر جمعیت دارد، حتی یک نانوایی نان کامل وجود ندارد»؛ این جمله‌ای است که رئیس دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی در همایش روز جهانی غذا وقتی می‌خواست سفره نان کامل را در برابر رسانه‌ها باز کند، برای توصیف وضعیت موجود از آن کمک گرفت! طبق توضیحات وی برخی اتحادیه‌ها در حالی مانع از گسترش تولید نان کامل می‌شوند که این نان ارزش غذایی بالایی دارد و سبوس استفاده شده در این نان برای سلامت مردم بسیار مفید است. اهمیت تولید نان کامل را هنگامی بهتر درک می‌کنیم که بدانیم چیزی حدود ۶۰ تا ۸۰ درصد انرژی مردم کشورمان از نان تأمین می‌شود!

نان کامل شاید در شرایط اقتصادی کنونی یکی از در دسترس‌ترین راهکارها برای تأمین نیاز روزانه مردم به ریز مغذی‌ها و پیشگیری از سوءتغذیه باشد. پروژه‌ای که در دولت سیزدهم کلید خورد، اما به نظر می‌رسد این طرح هم مانند بسیاری از طرح‌های دیگر با تغییرات مدیریتی متوقف مانده و خبری از گسترش آن نیست. روز گذشته و در همایش روز جهانی غذا اما بهانه خوبی بود تا یک‌بار دیگر سفره نان کامل در برابر رسانه‌ها گشوده شود و حسن امامی رضوی، رئیس دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی با تأکید بر اهمیت تغذیه‌ای نان کامل از چالش‌های جدی تولید این نان سخن بگوید؛ اینکه در کلانشهری همچون تهران حتی یک نانوایی پخت نان کامل هم وجود ندارد و ۹ میلیون نفر پایتخت‌نشین به این نان دسترسی ندارند. آنطور که رئیس دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی می‌گوید اجرایی‌نشدن پروژه نان کامل زیر سر برخی اتحادیه‌هاست!

برکت سفره یا عامل بیماری‌زا

نان نزد ما ایرانی‌ها جایگاه ویژه‌ای دارد و برکت سفره‌هایمان است. همه ما روزمان را با عطر خوش نان تازه آغاز می‌کنیم و روزی نیست که نان مصرف نکنیم. بر اساس آمارها مردم کشورمان ۳۷ درصد بیشتر از مردم جهان نان مصرف می‌کنند و ۶۰ درصد سبد غذایی و تأمین انرژی مردم ایران از نان صورت می‌گیرد. آمار بالای مصرف نان در کشور را اگر در کنار مصرف بالای نان‌های پخته‌شده از آرد سفید و ارزش غذایی پایین این نوع از نان بگذاریم، در می‌یابیم ریشه بسیاری از مشکلات و بیماری‌ها در کشورمان، مصرف نان ناسالم تهیه‌شده از آرد سفید است که فقط می‌تواند شکم افراد را سیر کند و سلول‌های چنین افرادی به واسطه عدم دریافت ریزمغذی‌های لازم گرسنه است. احمد اسماعیل‌زاده، مدیر کل دفتر بهبود تغذیه جامعه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی پیش از این با تأکید بر مصرف نان کامل گفته‌بود: «از مجموع ۴۲۰ هزار مرگ سالانه در کشور، حدود ۶۰ هزار مورد ناشی از فقدان مصرف نان کامل است.»

این در حالی است که اگر سبوس گندم را از آرد جدا نکنند و نان از آرد کامل تهیه شود، می‌تواند بخشی از مواد مغذی مورد نیاز ما را تأمین کند. به همین خاطر هم در دولت سیزدهم موضوع ارتقای نان از اواخر سال ۱۳۹۲ تا کنون در دستور کار دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی کشور قرار گرفت و حتی کمیته نان کامل تشکیل شد، اما اگر شما هم می‌خواهید بدانید ماجرای تولید نان کامل به کجا رسید باید بدانید که طبق اظهارات رئیس دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی انگار در این زمینه چندان پیشرفتی را شاهد نبوده‌ایم!

تهران نانوایی نان کامل ندارد!

حسن امامی‌رضوی در همایش «روز جهانی غذا» با تأکید بر ضرورت توجه به امنیت غذایی گفت: «وضعیت امنیت غذایی و سلامت غذایی مردم به توجه جدی نیاز دارد، اما چارچوب اجرایی در این راستا، هماهنگ و یکپارچه نیست.»

وی با بیان اینکه «سند دانش‌بنیان امنیت غذایی» در سال ۱۴۰۲ تدوین شد، توضیح داد: «شورای عالی انقلاب فرهنگی نسبت به تدوین این سند اقدام کرد. همچنین شورای عالی سلامت و امنیت غذایی نیز نسبت به تصویب سند دانش‌بنیان امنیت غذایی اقدام کرد و اقدامات اجرایی برای اجرای این سند انجام شد. سند دانش‌بنیان امنیت غذایی، شامل ۲۲۱ اقدام در حوزه‌های امنیت و ایمنی غذایی می‌شود. به طور قطع، اجرای موفق این سند به همکاری تمام دستگاه‌های مسئول و مشارکت مردم نیاز دارد. شش کمیسیون در دبیرخانه شورای عالی سلامت به منظور پیشبرد سند دانش‌بنیان امنیت غذایی تشکیل شده اما برگزاری جلسات و هماهنگی بین دستگاه‌ها با زحمت فراوان انجام می‌شود.»

> رئیس سازمان غذا و دارو: امنیت غذایی به معنی دسترسی مردم به غذای کافی است غذایی که کالری مورد نیاز را تأمین کند. ایمنی یا سلامت غذا نیز به معنای اطمینان از دسترسی به غذای سالم و بدون ضرر است. این مؤلفه‌ها، اهمیت فراوانی دارند و می‌بایست همزمان رعایت شوند تا جامعه‌ای سالم داشته باشیم. اگر نتوانیم غذای سالم برای مردم را تأمین کنیم، حتی با وجود دسترسی به غذا، امنیت غذایی نیز تأثیرگذار نخواهد بود و می‌تواند منجر به بروز مشکلاتی شود

رئیس دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی با بیان اینکه توسعه تولید و مصرف نان کامل و سالم از اقدامات سند دانش‌بنیان امنیت غذایی محسوب می‌شود، گفت: «نان کامل، ارزش غذایی بیشتری دارد و سبوس استفاده شده در این نان برای سلامت مردم بسیار مفید است. اگرچه نان کامل از ارزش غذایی بالایی برخوردار است، اما با این حال در این زمینه با مشکلات جدی مواجه هستیم. نان بربری، بیشترین سبوس‌گیری و همچنین نان‌های لواش و تافتون نیز سبوس‌گیری کمتری دارند. سنگک در میان نان‌ها، سبوس بیشتری دارد.»

امامی‌رضوی درباره تعداد کارخانه‌های تولیدکننده آرد کامل گفت: «حدود ۸۰ کارخانه، آرد کامل تولید می‌کنند. آمار وارقام بیانگر این است که ۶۰۰ نانوایی نیز نان کامل تولید می‌کنند، اما در کلانشهرهای کشور مانند شهر تهران که حدود ۹ میلیون نفر جمعیت دارد، حتی یک نانوایی نان کامل وجود ندارد. مخالفت برخی اتحادیه‌ها، مانع گسترش تولید نان کامل هستند. این موضوع در کانون توجه قرار گرفته و جلسات متعددی در راستای حل این مشکل برگزار کرده‌ایم، اما هماهنگی بین‌بخشی هنوز بسیار ضعیف است.»

پیشنهاد جایگزینی لبنیات با روغن و شکر در کوپن‌ها

طبق توضیحات امامی رضوی بررسی‌ها بیانگر این است که میزان مصرف شکر و روغن در کشور زیاد است و کاهش مصرف این مواد غذایی می‌تواند به سلامت مردم کمک کند. هنگامی که کالاهایی مانند روغن و شکر در کوپن‌ها لحاظ می‌شود، مصرف این مواد افزایش می‌یابد. بهتر است که کالاهایی مانند لبنیات، جایگزین روغن و شکر شود.

رئیس دبیرخانه شورای عالی سلامت و امنیت غذایی درباره سرانه مصرف لبنیات در کشور هم اینگونه توضیح داد: «متأسفانه، مصرف لبنیات به دلیل گرانی به شدت کاهش یافته‌است. کاهش مصرف لبنیات نه‌تنها می‌تواند هزینه‌های زیادی به همراه داشته‌باشد، بلکه می‌تواند در سطح کلان نیز مؤثر باشد. مردم می‌بایست در ارتباط با ضرورت تغذیه آگاه شوند تا غذاهای سالم و مفید مصرف کنند؛ نه غذاهایی که به سلامت آنها آسیب می‌زند.»

زنجیره نظارتی ناقص

مهدی پیرصالحی، رئیس سازمان غذا و دارو هم در این همایش با تأکید بر اینکه با دو مقوله «امنیت غذایی» و «سلامت غذا» مواجه هستیم، گفت: «امنیت غذایی به معنی دسترسی مردم به غذای کافی است غذایی که کالری مورد نیاز را تأمین کند. ایمنی یا سلامت غذا نیز به معنای اطمینان از دسترسی به غذای سالم و بدون ضرر است. این مؤلفه‌ها، اهمیت فراوانی دارند و می‌بایست همزمان رعایت شوند تا جامعه‌ای سالم داشته باشیم. اگر نتوانیم غذای سالم برای مردم را تأمین کنیم، حتی با وجود دسترسی به غذا، امنیت غذایی نیز تأثیرگذار نخواهد بود و می‌تواند منجر به بروز مشکلاتی شود.»

پیرصالحی با بیان اینکه نظارت باید از مزرعه تا سفره انجام شود، گفت: «متأسفانه، این زنجیره نظارتی از مزرعه تا سفره هنوز در کشور ما کامل نیست. با وجود اینکه سال‌هاست در سازمان غذا و دارو اندازه‌گیری میزان سموم و آلاینده‌ها انجام می‌شود، اما با توجه به اینکه محصولات از ابتدا شناسنامه‌دار نیستند، در صورت بروز مشکل، امکان پیگیری کامل و فراخوان (ریکال) محصول مانند دارو وجود ندارد و اغلب تنها به اخطار و اطلاع‌رسانی بسنده می‌شود.»

معاون وزیر بهداشت با بیان اینکه موضوع شناسه‌گذاری محصولات کشاورزی از مزرعه در قانون برنامه توسعه کشور پیش‌بینی شده و آیین‌نامه آن نیز در دولت تدوین شده، افزود: «امیدواریم با همکاری وزارت جهاد کشاورزی، بتوانیم نظارت خود را از مبدأ تولید در مزرعه آغاز کنیم تا اطمینان بیشتری از سلامت غذا حاصل شود. از سوی دیگر، لازم است سامانه‌های هوشمند پایش و نظارت ایجاد شود و تصمیم‌گیری‌ها داده‌محور باشند؛ چه در صدور پروانه‌ها و چه در فرایند نظارت.»

گزارش ۲
مبینا زرندی

طراحی ایستگاه متروی مریم مقدس به درخواست کلیسای سرکیس مقدس، در یک سال اخیر بازنگری کامل شد

تلفیق حمل‌ونقل شهری با تمدن ایرانی

عضو شورای خلیفه‌گری سرکیس مقدس: نام‌گذاری و بهره برداری از ایستگاه مریم مقدس نه‌تنها برای جامعه مسیحیان، بلکه برای تمام اقشار جامعه ایران مهم است زیرا حضرت مریم در هر دو دین اسلام و مسیحیت جایگاهی والا دارد

در روزهای گذشته، ایستگاه تازه تأسیس مترو تهران با نام «مریم مقدس» به سرعت در شبکه‌های اجتماعی و محافل عمومی به یکی از بحث‌برانگیزترین موضوعات بدل شد. انتخاب نامی که ظاهراً تنها به یک تصمیم فرهنگی یا اداری شهرداری محدود می‌شد، اکنون به نمادی تبدیل شده‌است که در آن واکنش‌های متنوع و گاه متضادی از سوی شهروندان، کارشناسان و نمایندگان اقلیت‌های دینی به چشم می‌خورد.

ماجرا از انتشار تصویری از تابلو ایستگاه «مریم مقدس» آغاز شد، تصویری که در نگاه بسیاری از کاربران فضای مجازی و رسانه‌ها، بیشتر از یک تابلو بود؛ نمادی از همزیستی دینی و فرهنگی در شهری چندمذهبی. حضرت مریم که هم در دین مسیحیت و هم در اسلام جایگاهی والا دارد، انتخابی بود که پیام احترام متقابل ادیان و همدلی میان اقوام را القا می‌کرد.

نامی که افکار عمومی را برانگیخت

با این حال، همان‌قدر که این انتخاب تحسین شد، سؤالاتی جدی درباره علت و انگیزه پشت این نامگذاری مطرح شد؛ پرسش‌هایی از این دست که آیا این انتخاب تنها جنبه فرهنگی دارد یا پیامدهای سیاسی، اجتماعی و حتی اقتصادی پشت آن نهفته است؟ همچنین برخی کاربران با نگاهی انتقادی، این اقدام را در کنار مسائل اساسی شهری چون مشکلات حمل و نقل و زیرساخت‌های تهران قرار دادند و آن را در اولویت‌بندی‌های شهری مورد تردید قرار دادند.

هدفی فراتر از یک ایستگاه

محمد امین شعبانیان، مدیر پروژه شرکت مترو تهران، هدف از این نامگذاری را بسیار فراتر از یک انتخاب ساده خواند و توضیح داد: ایستگاه «مریم مقدس» یکی از ایستگاه‌های کلیدی خط ۶ است که با هدف نمایش همزیستی ادیان و فرهنگ‌ها در تهران طراحی شده‌است. انتخاب نام حضرت مریم، شخصیتی مشترک در اسلام و مسیحیت، پیامی از صلح، دوستی و همدلی است که می‌خواهیم به جامعه منتقل کنیم.

وی افزود: طراحی این ایستگاه در ابتدای شکل‌گیری آن یعنی حوالی سال ۱۳۹۴ به شکلی متفاوت پیش رفته بود، اما به درخواست جامعه ارامنه و کلیسای سرکیس مقدس، طی یک سال اخیر بازنگری کامل شده‌است.

مدیر پروژه شرکت مترو تهران ادامه داد: ما بیش از ۶۰ جلسه کاری با حضور نمایندگان کلیسا، جامعه ارامنه، شورای شهر و کارشناسان مختلف برگزار کردیم تا طرحی جامع و در عین حال هنری داشته باشیم که گویای همزیستی ادیان باشد.

ایستگاهی به مثابه گالری هنری و فرهنگی

ایستگاه «مریم مقدس» حالا چیزی فراتر از یک ایستگاه معمولی است؛ مجسمه‌ای سنگی به ارتفاع بیش از دو متر از حضرت مریم، ساخته‌شده توسط کلیسا، در فضای آن نصب شده‌است. در بخش‌های مختلف، تابلوهای هنری متعددی نصب شده‌است که همزیستی ایرانیان با ادیان مختلف را به تصویر می‌کشند.

همچنین، دیوارهای بخش بلیت‌فروشی و سکوی ایستگاه به آیات ۲۹ تا ۳۴ سوره مریم به زبان‌های فارسی و عربی همراه با ترجمه مزین شده‌اند. ورودی ایستگاه نیز با نام خدا به چهار زبان فارسی، عربی، انگلیسی و ارمنی تزئین شده‌است که جلوه‌ای از تنوع فرهنگی تهران را به نمایش می‌گذارد.

گامی برای نزدیکی اقوام و ادیان

کشیش ساهاک خسرویان، عضو شورای خلیفه‌گری سرکیس مقدس، درباره اهمیت این نامگذاری گفت: این اقدام نه‌تنها برای جامعه مسیحیان، بلکه برای تمام اقشار جامعه ایران مهم است، زیرا حضرت مریم در هر دو دین اسلام و مسیحیت جایگاهی والا دارد.

وی افزود: این نامگذاری باعث خوشحالی ارامنه و مسیحیان ایران‌شده و نقطه عطفی در جهت نزدیکی هر چه بیشتر ادیان است.

کشیش خسرویان اشاره کرد که واکنش‌های گسترده در فضای مجازی، بازتابی از اهمیت این نامگذاری است که در کمتر از ۱۰ روز، تصاویر و مطالب به زبان‌های ارمنی، انگلیسی و فارسی منتشر شده و بحث‌های متعددی درباره آن شکل گرفته‌است.

وی همچنین به بعد عملی این نامگذاری اشاره کرد و گفت: ایستگاه «مریم مقدس» دسترسی مسیحیان تهران را به کلیسای سرکیس مقدس، که روبه‌روی ایستگاه واقع شده، آسان کرده‌است. این کلیسا محل شورای خلیفه‌گری و مرکز اداری ارامنه است و بازدیدکنندگان و شهروندان می‌توانند با چند خط عوض کردن مترو به راحتی به آنجا برسند.

تلاش برای تلفیق حمل و نقل و فرهنگ

عباس فتح‌علی‌پور، مجری خط ۶ مترو تهران، درباره روند اصلاح طرح معماری گفت: این پروژه‌ای پیچیده و سنگین بوده‌است که نیازمند همکاری تخصصی تیم‌های مهندسی، فرهنگی و پیمانکاران بود. ما چندین سال روی بازنگری و اصلاح طرح کار کردیم تا طرح نهایی شکل بگیرد.

وی افزود: ما می‌خواستیم فضایی ایجاد کنیم که هم حمل و نقل عمومی را توسعه دهد و هم در عین حال پیام فرهنگی - همزیستی را منتقل کند.

فتح‌علی‌پور درباره هزینه ساخت این ایستگاه بیان کرد: ساخت هر ایستگاه مترو در سال ۱۴۰۴ حدود هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان هزینه دارد. پروژه از سال ۹۵- ۹۴ آغاز شد، ولی در سال‌های ۹۷- ۹۶ متوقف شد و مجدداً با مدیریت جدید شهری فعال شد.

صدای مردم و فعالان شهری

بازتاب نامگذاری ایستگاه «مریم مقدس» در شبکه‌های اجتماعی، گسترده و متنوع بود. بخشی از مردم و فعالان فرهنگی این نام را نشانه‌ای از گسترش فرهنگ تساهل، احترام متقابل و همزیستی مسالمت‌آمیز دانستند که برای شهری چندمذهبی مانند تهران ضروری است.

پیامی فراتر از یک ایستگاه مترو

از نظر فنی، ایستگاه «مریم مقدس» در عمق ۳۳متری زمین ساخته‌شده و حدود ۲۷ تا ۳۰ هزار متر مکعب بتن‌ریزی برای ساخت آن انجام شده‌است؛ پروژه‌ای که در عین داشتن جنبه‌های مهندسی و زیرساختی، حامل پیامی عمیق انسانی و فرهنگی نیز هست.

ایستگاه نه‌تنها محلی برای جابه‌جایی شهروندان، بلکه به عنوان نمادی از تمدن ایرانی مطرح شده‌است؛ تمدنی که در آن ادیان و فرهنگ‌ها در کنار هم به رسمیت شناخته‌شده و با احترام متقابل زندگی می‌کنند. این پیام قرار است هم در فضای زمینی و هم در زیرزمین مترو به نمایش گذاشته شود و یادآور این واقعیت باشد که تهران، شهری چند فرهنگی و چند مذهبی است.

ایستگاه «مریم مقدس» فراتر از یک ایستگاه حمل و نقل است، اینجا مکانی است برای تأمل و گفت‌وگوی فرهنگی و اجتماعی. اگرچه واکنش‌ها به آن گاه متضاد بوده، اما نشان داده که این ایستگاه توانسته پلی میان ادیان و فرهنگ‌ها بسازد و گفتمانی نو درباره احترام متقابل، همزیستی و هویت شهری به راه اندازد.

یادداشت
مهسا گربندی

زنگ المپیاد، بی‌توپ و بی‌زمین!

زنگ افتتاحیه المپیاد ورزشی در مدارس کشور به صدا درآمد، اما درست در همان لحظه، هزاران دانش‌آموز در دورافتاده‌ترین روستاها و مناطق محروم کشور، بدون حتی یک توپ برای بازی و بدون معلم تربیت‌بدنی در انتظار معجزه عدالت آموزشی مانده‌اند.

المپیاد ورزشی درون‌مدرسه‌ای، طرحی است که از سال ۱۳۹۳ با هدف ارتقای تحرک، نشاط و رقابت سالم میان دانش‌آموزان آغاز شد. طبق این طرح، مدارس مختلف در رشته‌هایی مانند فوتبال، والیبال، دو و میدانی، تنیس روی میز، بدمینتون و بازی‌های بومی‌محلی مسابقات برگزار می‌کنند و برگزیدگان این رقابت‌ها به مراحل منطقه‌ای و کشوری راه پیدا می‌کنند. این طرح در ظاهر یک گام مثبت در جهت تقویت نشاط و عدالت تربیتی به نظر می‌رسد، اما در واقع، فاصله میان این آرمان‌ها و آنچه در عمل اتفاق می‌افتد، به قدری عمیق است که گاهی صدای زنگ ورزش هم به گوش برخی از دانش‌آموزان نمی‌رسد. در مدارس کم‌برخوردار، جایی که امکانات حتی برای یک بازی ساده وجود ندارد و معلمان تربیت‌بدنی بین چند مدرسه سرگردانند، این المپیاد بیشتر شبیه به یک رؤیا می‌ماند؛ رؤیایی که همچنان در دل مشکلات و نابرابری‌ها محصور شده‌است.

تردیدی نیست برگزاری المپیاد در شرایط نابرابر، مثل چسب زدن بر زخم کهنه‌ای است که نیاز به درمان دارد. وقتی عدالت در دسترسی به ابتدایی‌ترین امکانات ورزشی رعایت نمی‌شود، صحبت کردن از سلامت و نشاط نسل آینده، تنها شعاری زیبا در مراسمی پر زرق و برق است.

طبق آمار رسمی، کشور به حداقل ۵۰ هزار معلم تربیت‌بدنی نیاز دارد، در حالی که اکنون تنها ۳۴ هزار معلم فعال وجود دارند، یعنی کمبود ۱۵ هزار معلم. این عدد فقط یک آمار نیست، بلکه نشانه‌ای از شکاف عمیق در اجرای عدالت آموزشی است.

کافی است دانش‌آموزی را تصور کنید که در مدرسه‌ای دورافتاده درس می‌خواند، جایی که حیاطش خاکی است و زنگ ورزشش سال‌ها به صدا در نیامده‌است. حالا همین دانش‌آموز می‌شنود آموزش‌وپرورش، «زنگ المپیاد درون‌مدرسه‌ای» را به صدا درآورده و از تحول بزرگ سخن می‌گوید. او چطور باید این حرف‌ها را باور کند؟ بدون شک واژه المپیاد برای این دانش‌آموز، تنها یک واژه دور از واقعیت است.

اتفاقاً دانش‌آموزان مناطق محروم بیش از همه به توجه نیاز دارند. چون دانش‌آموزی که در کلانشهری مثل تهران درس می‌خواند، معمولاً خودش را به کلاس‌ها و باشگاه‌های ورزشی می‌رساند، امکانات خارج از مدرسه دارد و فرصت‌های بیشتری برای تحرک و تفریح سالم در اختیارش است، اما دانش‌آموز محروم در دورافتاده‌ترین نقطه کشور، حتی نمی‌داند کلاس ورزش چه زمانی قرار است برگزار شود، چراکه به دلیل کمبود نیروی انسانی، این کلاس برای او و همکلاسانش معمولاً تعطیل است.

در همین حال، وزیر آموزش و پرورش در مراسم افتتاحیه المپیاد ورزشی درون‌مدرسه‌ای بر ضرورت فراگیری حداقل یک مهارت ورزشی توسط هر دانش‌آموز تأکید و این موضوع را به عنوان یکی از مأموریت‌های اصلی مربیان تربیت‌بدنی در سال تحصیلی جدید معرفی کرد: «تلاش ما بر این است که با طراحی سازمان‌یافته و دقیق، علاقه‌مندی دانش‌آموزان به هر رشته ورزشی را شناسایی و به آنها متصل کنیم، به گونه‌ای که این فعالیت‌ها نه‌تنها در محیط مدرسه بلکه در کانون‌های بیرون مدرسه و فدراسیون‌ها نیز استمرار یابد.»

وزیر آموزش و پرورش همچنین گفت که برای تحقق این هدف، نیاز به یک سازوکار منظم و مدون وجود دارد؛ از جمله تهیه نرم‌افزاری که بتواند پرونده ورزشی هر دانش‌آموز را ثبت و پیگیری کند: «باید پرونده ورزشی و سلامتی هر دانش‌آموز را در اختیار والدین قرار دهیم تا با همکاری آنها بتوانیم این مهارت‌ها را در کودکان تقویت کنیم، چراکه مهارت‌های ورزشی امروز به یکی از بهترین، جذاب‌ترین و مهم‌ترین مهارت‌های فرد در محیط اجتماعی تبدیل شده‌است.»

این سخنان وزیر در حالی مطرح می‌شود که در عمل بسیاری از مدارس روستایی و مناطق محروم از ابتدایی‌ترین امکانات ورزشی و حتی معلمان متخصص برخوردار نیستند. واقعیت تلخ این است که بیشتر دانش‌آموزان این مناطق حتی فرصتی برای تجربه ساده‌ترین انواع فعالیت‌های ورزشی ندارند، چه برسد به اینکه بتوانند یک مهارت ورزشی را یاد بگیرند یا اینکه در المپیادی رقابتی شرکت کنند!

در همین رابطه، معاونت تربیت‌بدنی و سلامت وزارت آموزش‌وپرورش نیز المپیادهای ورزشی درون‌مدرسه‌ای را بخشی از برنامه‌های کیفیت‌بخشی به حوزه تربیت‌بدنی و سلامت دانش‌آموزان توصیف کرده‌است. به گفته او، تلاش شده تا با توجه به مؤلفه‌های مختلف از جمله تأمین نیروی انسانی، ارتقای سطح کیفی معلمان، و فراهم‌سازی فضا و تجهیزات مورد نیاز، این طرح به عنوان یکی از برنامه‌های مهم در مسیر ارتقای کیفیت درس تربیت‌بدنی و گسترش فعالیت‌های ورزشی در مدارس اجرا شود.

با این حال، فاصله میان اهداف این برنامه که بیش از ۱۰ سال از آغاز آن می‌گذرد و واقعیت میدانی مدارس، بسیار عمیق و چشمگیر است. بدون شک، اگر واقعاً دغدغه سلامت و تربیت‌بدنی نسل آینده را داریم، باید فراتر از اجرای نمادین برنامه‌ها حرکت کنیم و عدالت آموزشی را در عمل محقق سازیم، به گونه‌ای که دسترسی به ورزش برای همه دانش‌آموزان، نه یک شعار، بلکه یک حق تضمین‌شده باشد.

ورزش نباید امتیازی ویژه برای مدارس برخوردار باشد، بلکه باید فرصتی برابر برای همه کودکان و نوجوانان این سرزمین باشد. زنگ ورزش باید در هر گوشه ایران، از مدرسه‌ای در کلانشهر تا کلاسی در دل یک روستا، با صدای عدالت و برابری به صدا درآید.

جوابیه

پاسخ سازمان سنجش به گزارش «جوان»

دریافت مجوز برگزاری آزمون زبان منوط به تأیید مؤسسات خارجی است

پس از انتشار گزارشی در «جوان» با عنوان «آزمون زبان در انحصار سازمان سنجش!»، سازمان سنجش پاسخی را به دفتر روزنامه ارسال کرده‌است.

پاسخ سازمان سنجش به گزارش «جوان» با عنوان «آزمون زبان در انحصار سازمان سنجش!» که در ۱۵ مهرماه و در همین صفحه منتشر شده‌است، به این شرح است:

صدور مجوز برگزاری آزمون‌های بین‌المللی بر اساس ضوابط و مقررات و از طریق درگاه ملی مجوزها صورت می‌گیرد. یکی از مدارک اصلی برای دریافت این مجوز که در درگاه ملی مجوزها هم ذکر گردیده، تأیید مؤسسه خارجی متولی آزمون (Approval Form) است. با عنایت به عدم ارائه این تأییدیه توسط مؤسسه فرهنگی هنری پژواک فرهنگ آپادانا، امکان صدور مجوز برگزاری آزمون بین‌المللی برای این مؤسسه وجود ندارد. در صورت ارائه این مدرک، سایر شرایط توسط این سازمان بررسی و اعلام‌نظر خواهد شد.

لازم به ذکر است شکایات مکرر آقای محمد عبدالملکی مدیر عامل مؤسسه فرهنگی هنری پژواک فرهنگ آپادانا در مراجع ذیصلاح از جمله مرکز ملی پایش و بهبود محیط کسب و کار، سازمان بازرسی کل کشور، مرکز ملی رقابت، دفتر بازرسی و پاسخگویی به شکایات و حوزه وزارتی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و کمیسیون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پاسخ داده شده‌است و اقدامات و شکایات پی‌درپی و بعضاً نامحترمانه نامبرده با وجود عدم احراز شرایط و ارائه مدارک کافی برای اخذ مجوز دارای اثر تزاحمی برای مرکز المپیاد دانشجویی و امور آزمون‌های بین‌المللی این سازمان بوده و سبب اتلاف زمان رسیدگی به درخواست سایر متقاضیان شده‌است.